

Per un procés constituent català

Només saben els que m'envolten que no m'agrada atacar Podem. No m'agrada criticar-los gratuïtament, més ben dit, perquè hi veig potencial revolucionari i m'agrada. Ara bé, hi veig el mateix grau de potencial revolucionari que de reconstrucció de la tercera via, i això és molt perjudicial per als treballadors d'aquest país. Crec que Podem és rupturista en les ganes, però cal coherència i democràcia. El millor trencament amb el règim de la Transició és la defensa íntegra del dret d'autodeterminació del poble català i l'articulació de la República Catalana independent, amb unes polítiques clares de radicalitat democràtica i justícia social. Hem de fer-ne un exemple per als treballadors d'arreu, incloent-hi els d'Espanya.

Podem és ambigu i ens frena. No es pot aturar el procés constituent a Catalunya esperant un procés constituent a Espanya. En diuen «qüestió territorial» quan del que es tracta és de si el poble català és subjecte polític o no. Pablo Iglesias ataca la CUP de manera simplista quan parla de l'abraçada entre Artur Mas i David Fernández el vespre del 9 de novembre. Però ell també ens abraça com un ós dient això, ja que només es pot entendre aquest gest –que, d'altra banda, em va desagradar– tenint en compte que som un país ocupat i oprimint i que dreta i esquerra catalana poden donar-se la mà contra un Estat tan antidemocràtic. Però Pablo Iglesias vol ignorar que Catalunya no és un país «normal» i oblida que la jornada del 9-N fou la jornada de desobediència més gran feta a Catalunya des de fa anys. D'altra banda, no crec que haguem de fer llista conjunta amb Artur Mas per a les eleccions constituents, que espero que siguin quan més aviat millor.

L'independentisme més coherent ja fa dècades que defensa poder decidir sobre tots els aspectes de la vida política, econòmica i social, i no sols sobre la independència. Quan sento Pablo Iglesias a Barcelona dient això mateix i apropiant-s'ho em fa l'efecte que no juga net. I que fa el joc a la casta espanyolista quan no demana un referèndum clar. Per assolir la justícia cal trencar amb Espanya, amb les elits botifleres de casa nostra –la patronal de Rosell, la banca de Fainé, la unió de Duran– i amb el seu capitalisme d'austeritat i pobresa, d'explotació de persones i natura i de culte a la propietat privada –gent sense casa, cases sense gent– per damunt de drets i llibertats. O sigui, hem d'avançar cap al procés constituent català i la independència. Mobilització, entusiasme i intel·ligència per articular una candidatura de la unitat popular.

Carlos Vilchez